

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 31727/2023
13.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Зорана Хаџића, председника већа, Мирјане Андријашевић, Весне Мاستиловић, Марије Терзић и Надежде Видић, чланова већа, у ванпарничном предмету предлагача АА из ..., чији су пуномоћници Бошко Кнежевић, Никола Чепић и Милош Игић, адвокати из ..., против противника предлагача Јавно предузеће „Путеви Србије“ Београд, чији је пуномоћник Бранислав Поповац, адвокат из ..., одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Шапцу Гж 1060/2023 од 19.06.2023. године, у седници одржаној 13.06.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Шапцу Гж 1060/2023 од 19.06.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Шапцу Гж 1060/2023 од 19.06.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев прелагача за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију.

Образложење

Решењем Основног суда у Лозници Р1 79/21 од 13.12.2022. године, ставом првим изреке, одређена је новчана накнада за експроприсану непокретност кп .. врста земљишта – земљиште у грађевинском подручју, у површини од 3307 м2 уписана у лист непокретности број .. КО ... у укупном износу од 2.130.633,90 динара и за биљне културе на експроприсаној непокретности – кп .. уписане у лист непокретности број .. КО ... у износу од 134.449,00 динара, све укупно 2.264.082,96 динара. Ставом другим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу исплати износ од 2.265.082,96 динара на име накнаде за експроприсану непокретност и накнаде за вредност биљних култура на експроприсаној непокретности са законском затезном каматом на овај износ почев од 13.12.2022. године до коначне исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу на име трошкова ванпарничног поступка плати износ од 144.500,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности решења до исплате, док је захтев предлагача преко досуђеног до траженог износа од 276.500,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности решења до исплате, одбијен.

Решењем Вишег суда у Шапцу Гж 1060/2023 од 19.06.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба противника предлагача и потврђено решење Основног суда у Лозници Р1 79/2021 од 13.12.2022. године у ставу првом и другом изреке, у делу у којем је утврђена накнада за експроприсане непокретности у износу од 2.265.082,96 динара и обавезан противник предлагача да предлагачу по том основу исплати наведени износ са законском затезном каматом на тај износ почев од 13.12.2022. године до исплате. Ставом другим изреке, одбачен је захтев противника предлагача за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против решења другостепеног суда, којим је поступак правноснажно окончан противник предлагача је благовремено изјавио ревизије, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). На основу одредбе члана 420. став 6. истог Закона, у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебним ревизијама предлагача и противника предлагача прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Имајући у виду разлоге на којима су заснована решења нижестепених судова код одређивања предлагачу новчане накнаде за експроприсано земљиште за потребе изградње државног пута, а коју је дужан да исплати противник предлагач као корисник експропријације, као и наводе изнете у ревизији противника предлагача, Врховни суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији противника предлагача, применом члана 404. ЗПП. Правно становиште нижестепених судова у овој правној ствари је у складу са постојећом судском праксом ревизијског суда у примени и тумачењу материјалног права код одређивања новчаних накнада за земљиште одузето у јавном интересу ради изградње државног пута. Правилна примена материјалног права у стварима као што је ова, почива на одредбама чланова 41. став 2. и 42. став 1. Закона о експропријацији, у складу са којима је одлучено у овом конкретном случају. Имајући у виду да је питање новчане накнаде за експроприсано земљиште у јавном интересу ради изградње државног пута, већ разматрано у установљеној судској пракси инстанцијоно највишег суда у Републици Србији, не постоји потреба за новим тумачењем права, као ни разматрања питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана. Услови нема ни за разматрањем питања начина утврђења тржишне вредности непокретности, која је у овом случају утврђена на начин који не одступа од правног схватања о одређивању висине накнаде

за грађевинско земљиште, израженог у бројним одлукама Врховног суда и Уставног суда, да суд приликом одређивања висине накнаде није везан искључиво проценом пореске управе, већ је овлашћен да изведе доказ вештачењем и висину накнаде одреди применом критеријума који су вештачењем узети у обзир при утврђењу тржишне вредности конкретне непокретности.

Из изнетих разлога, оцењено је да нису испуњени законом прописани услови да се прихвати одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. На основу члана 404. став 2. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизија предлагача и противника предлагача, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“ број 25/82, 48/88, „Службени гласник РС“ бр. 46/95 ... 14/22) и утврдио да ревизије нису дозвољене.

На основу одредбе члана 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку, у поступку у ком се одлучује о имовинско-правним стварима ревизија је дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним споровима, ако овим законом или другим законом није друкчије одређено.

Одредбом члана 28. Закона о парничном поступку прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, право на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у том закону, меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1.), док се камата, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев (став 2.).

На основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Поступак у овом предмету започет је предлогом за утврђивање накнаде за експроприсану непокретност од 15.09.2021. године, првостепено решење је од 13.12.2022. године, а другостепено решење је од 19.06.2023. године. Вредност предмета спора побијаног дела решења је 2.265.082,96 динара.

Имајући у виду да је ово ванпарнични поступак у ком се одлучује о имовинско-правној ствари у ком вредност предмета поступка побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. у вези члана 28. Закона о парничном поступку, и одредбе члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку.

На основу одредбе члана 413. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Одлуку као у ставу трећем изреке Врховни суд је донео применом одредбе члана 165. став 1. Закона о парничном поступку, пошто трошкови састављање одговора на ревизију нису потребни ради вођења парнице на основу одредбе члана 154. истог Закона.

**Председник већа – судија
Зоран Хацић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**